

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าสักฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลท่าอิบุญ
ตำบลหัวยไร่ ตำบลบ้านติ้ว ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และตำบลช้างตะลูด
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าสักฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลท่าอิบุญ ตำบล ห้วยไร่ ตำบลบ้านติ้ว ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัด เพชรบูรณ์ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าสัก ฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลท่าอิบุญ ตำบลห้วยไร่ ตำบลบ้านติ้ว ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และ ตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๔๒" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าสักฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลท่าอิบุญ ตำบลห้วยไร่ ตำบล บ้านติ้ว ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

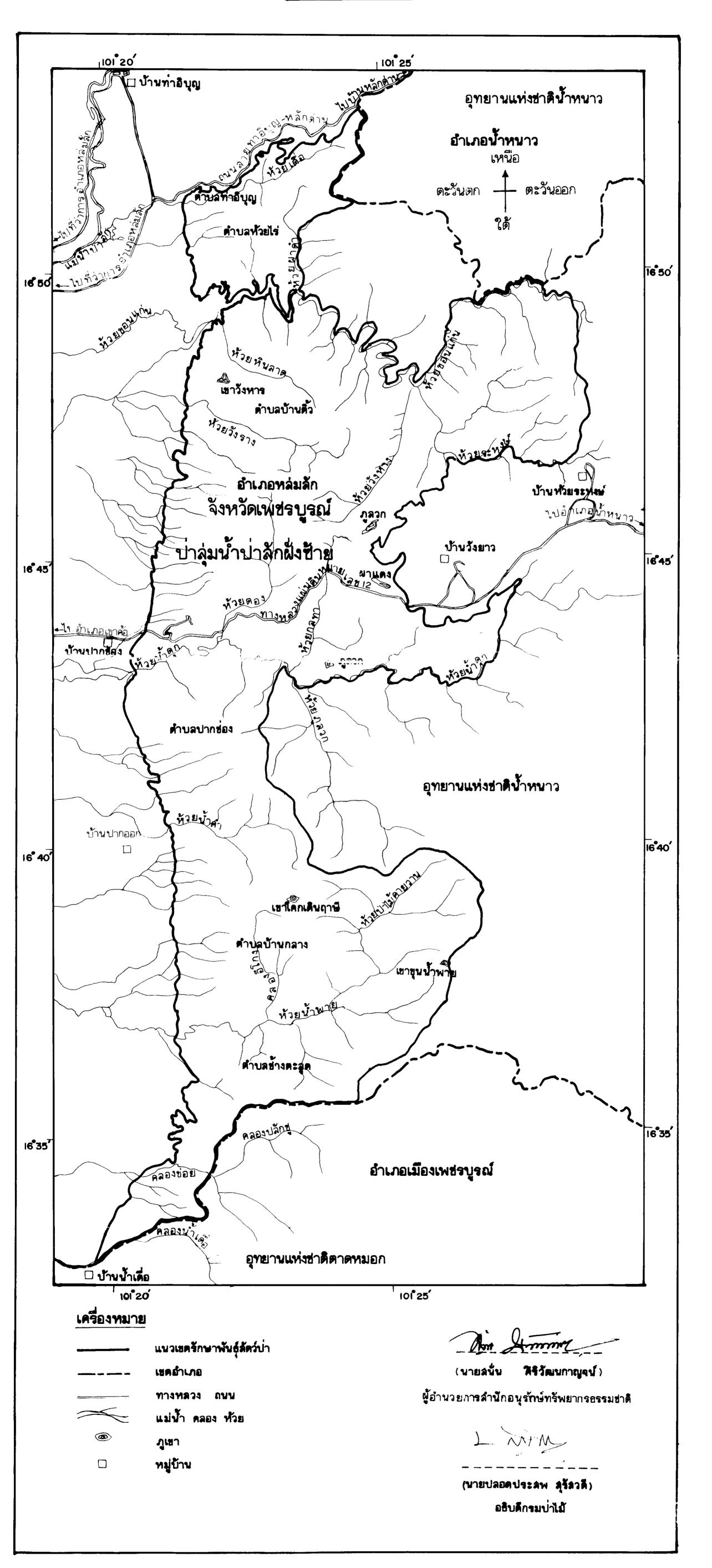
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าลักผึ้งช้าย ในท้องที่ดำบลท่าอิบุญ ดำบลหัวยไร่ ดำบลบ้านดิ้ว ดำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มลัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ให้เป็นเชตรักษาพันธุ์ลัดว์ป่า

W.A. 2542

เนื้อที่ประมาณ 146,845ไร่ มาตราล่วน 1 \$ 100,000 เมตร_{1,000} 0 1 2 3 กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าลุ่มน้ำป่าสักฝั่งซ้าย ในท้องที่ ตำบลท่าอิบุญ ตำบลห้วยไร่ ตำบลบ้านคิ้ว ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านกลาง และตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื้อที่ประมาณ ๑๕๖,๘๔๕ ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน สลับกับที่ราบ สันเขาและที่ราบเชิงเขา เป็นป่าดิบแล้งผสมปาเบญจพรรณที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีแหล่งน้ำแหล่งอาหาร ของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น ช้างป่า หมี เก้ง หมูป่า ลิง ไก่ฟ้า และนกชนิดต่างๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนด บริเวณที่ดินดังกล่าว ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้